

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

BŘEZEN

ČÍSLO 3

Ročník 2016

EDITORIAL

Toto číslo vychází uprostřed postní doby, ale jeho tematika je trochu odlišná. A to především proto, že se rychle blíží vyjímečná událost letošního roku, kterou jsou červencové Světové dny mládeže v Krakově. O tomto setkání se můžete dočíst v dopisu od našich biskupů.

Najdete zde také důležité informace o mimořádném pořadu bohoslužeb.

Kéž tento zbytek postní doby a pak velikonoce posílí naši víru v roce milosrdenství.

P. Jan

CESTY VÍRY

Eucharistie a solidarita

Uvádíme téma, které bylo v loňském roce součástí přípravy na Národní eucharistický kongres. Bylo určeno pro postní dobu.

Autor R. D. Martin Sklenář nás zve k úvahám o eucharistii v jejím vztahu k solidaritě z pohledu, který nám předkládá papež František v poselství k postní době, totiž z pohledu tak zvané „globalizace lhostejnosti“.

„Globalizace lhostejnosti“

Jednou z důležitých podmínek solidarity je nutnost vidět druhého člověka, vidět trpícího. Tento svět, majetek, kariéra..., to vše z nás ale v tomto ohledu dělá slepce, ty, kteří trpícího u svých dveří nevidí. Papež František to v poselství k postní době nazývá „globalizací lhostejnosti“. Rád bych toto papežovo téma nyní ještě trochu více rozvinul.

Globalizace je skutečnost, která ze světa dělá jednu velkou vesnici. To, co bylo dříve běžné v horizontu naší vesnice (vím, co se stalo u sousedů), se díky masmédiím a různým technologiím stává běžným v horizontu celého světa. Díky různým vymoženostem se dokážeme účastnit událostí, které se právě teď odehrávají na úplně opačné straně světa. Globalizace z nás tedy činí

lidi, kteří nevnímají svůj život jen jako svou „vesnici“, ale jako celý svět. Kapacita člověka ale toto ve skutečnosti neumožňuje. Člověk se v tomto velkém moři začíná určitým způsobem ztrácet, nedokáže se dobře zorientovat, nedokáže rozpoznat, co je podstatné a důležité. Pro mnoho informací nedokáže zachytit ty podstatné. Pro velké dálky nedokáže vidět to, co je blízké.

Jak tomu rozumět. Onen termín „globalizace lhostejnosti“ vyjadřuje, že se jedná o globální jev. Není to tedy jen průvodní jev nějakého společenství lidí, skutečnost, která by se týkala jen některých. Je to skutečnost, která zasahuje celý svět, každého z nás. Je to něco globálního, celosvětového. Toto papež František opakovaně zdůrazňuje. Trpící člověk je v dnešní době přehlížen. Když bude pětiprocentní pád na burze, stane se z toho hlavní téma televizních zpráv několika dní. Ve společnosti to vyvolá velké haló. Společnost tím bude nesmírně žít, budou se řešit různé věci, představovat různé možné scénáře. Když v naší blízkosti dnes a denně umírají žebráci, pak to přecházíme bez povšimnutí.

Ona „globalizace lhostejnosti“ ale vyjadřuje ještě další nebezpečí. Globalizace, jak jsme ji představili, s sebou přináší lhostejnost, nebo také „tvrdé srdce“. Tento stav není nutně člověkem volen úmyslně, ale o to víc je zřejmý. Nemůžeme říci, že by byl člověk v dnešní době méně solidární, než byl dříve, že by mu nutně muselo jít méně o druhé než dříve. Jeho projevy solidarity se ale stávají v určitém slova smyslu bezzubými.

Můžeme říci, že náš národ celosvětově patří k nejsolidárnějším národům. Když se na světě stane nějaká katastrofa, je to náš národ, který v přepočtu na počet obyvatel posílá postiženým jednu z největších finančních částek. V tom se ukazuje, že solidarita se rozhodně z našeho života nevytratila. Ale můžeme si, právě na základě globalizace, všimnout jedné pozoruhodné věci. Definoval bych ji následujícím způsobem. Naše solidarita roste úměrně se vzdáleností člověka, kterému pomáhám. Jinými slovy. Čím je člověk dál, tím víc jsem k němu solidární. Důvod je jednoduchý. Čím je člověk ode mě dál, tím méně ode mě vlastně žádá. Já svou solidaritu mohu vyjádřit zasláním obnosu (třeba nemalého), ale tím to pro mě vlastně končí. Víc se ode mě nevyžaduje. Člověk, který je v mé blízkosti, se s takovou solidaritou nespokojí, ten chce víc, než jen obnos peněz, který mu dám. Ten vyžaduje

mou pozornost, mou osobu, můj čas, část mého života. Ten už se nedá tak jednoduše odbýt.

Pokud mluvíme tedy o „globalizaci lhostejnosti“, můžeme v první řadě říci, že se projevuje tímto způsobem – ona solidarita se lidsky odcizuje. Stává se z ní jen zaplacení nějaké sumy. Vytrácí se vztah, vytrácí se osobní nasazení se pro druhého.

Krásným způsobem nám o tom vlastně vypráví evangelista Lukáš v podivuhodném podobenství o boháči a Lazarovi (Lk 16,19-31). V tomto podobenství slyšíme o jistém bohatém člověku. Třebaže to podobenství neříká, můžeme se domnívat, že se jedná o farizeje, protože Ježíš toto podobenství říká farizeům. Člen židovského národa měl povinnost přispívat na chudé. O to víc se o to snažil právě člen farizejské skupiny. Můžeme si tedy představit, že tento bohatý člověk posílal nemalé sumy na chudé. Plnil vše, co bylo jeho povinností. To, co je mu ale vytykáno, je právě ona „globalizace lhostejnosti“, jeho globální pohled, to, že pro pohled do dálky nevidí Lazara, který leží u jeho dveří. Možná vidí ony „teoretické“ potřebné, ale nevidí toho, který plný vředů leží u jeho dveří. Bez povšimnutí ho překračuje.

Onen úryvek pokračuje. Vypráví nám o tom, že boháč si ho jednoho dne všimne. V momentě, kdy zakouší pekelná muka. Právě tehdy dvakrát prosí, aby mu Lazar nějakým způsobem pomohl. Konečně poznal, jakou úlohu měl Lazar v jeho životě – měl ho uchránit pekelných muk. K jeho škodě to poznal pozdě, v momentě, kdy už neležel v jeho blízkosti, ale byla mezi nimi propastná díra.

Ano, velkým našim nebezpečím je tato „globalizace lhostejnosti“, stav, kdy se utíkáme ke všeobecné lásce, která se angažuje daleko ve světě, ale zapomíná na Lazara sedícího před našimi zavřenými dveřmi.

Domnívám se, že tomu Lazarovi můžeme v dnešní době dát i jiné jméno. Můžeme mu dát jméno svých dětí. Ty, kteří leží u dveří našich domovů, a my je překračujeme. Nemáme na ně čas – nenasytí se ani drobtý, které padají ze stolů. Děti, jejichž vředy lízají psi tableťů, televizí, počítačových her, kterými se snaží utišit hlad po lásce, po rodičích, po objetí... Rodiče, kteří se dokáží honit za vším možným, kteří se dokáží honit, aby

pomohli, kde to jen je možné, ale přitom překračují Lazara u svých domů! Dnešní doba trpí tím, že se rodiče nevěnují svým dětem. Že jim neprojevují svou solidaritu. Ono je tak jednoduché dítě zabavit u televize, počítače – to mě pak alespoň chvíli neruší, neobtěžuje, nechá dospat... Ono je tak jednoduché dítě trestat, něco mu zakazovat za jeho chování, za špatné známky, za to, že se špatně učí. Ale první, kdo je vinen, jsou rodiče. To oni by si měli v první řadě něco zakázat, respektive přikázat – solidaritu vůči svým dětem. Zákaz televize, či počítače nic nevyřeší. Naopak, věnujeme-li čas dítěti, může se vyřešit mnohé!

Naše solidarita se nemůže odbýt otevřenou peněženkou. Solidarita vyžaduje otevření našeho srdce, vyžaduje náš život, nás samotné. O páte neděli postní můžeme naslouchat v liturgickém roce „B“ Ježíšovým slovům, ve kterých odhaluje tajemství lidského života. **„Jestliže pšeničné zrnо nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný.“** Ježíš tato slova pronáší v blízkosti své smrti. Těmito slovy vyjadřuje tajemství svého života. On nepřišel v první řadě proto, aby hlásal evangelium, aby obracel svými slovy lidi, konal zázraky, uzdravoval..., ale přišel kvůli hodině, kdy má být jako zrnо, které odumře. Přišel proto, aby zmařil svůj život. To je smysl jeho života. Ztráta života tak Ježíšem není představena jako prohra, pohroma, ale jako naplnění života – kvůli ničemu jinému zde není.

Je třeba, abychom skutečně pochopili, že svůj život zhodnotíme tehdy, když ho rozdáme, když ho ztratíme pro druhé, když ho budeme prožívat solidárně. Nikdo z nás nebyl Bohem stvořen, nedostal dar života pro to, aby si ho chránil pro sebe, aby si ho pro sebe uzurpoval. Všichni jsme byli stvořeni, dostali život k tomu, abychom jej rozdávali. Ono rozdávání se v první řadě odehrává na rovině životního povolání. Máme tři základní stavy v církvi – manželství, služebné kněžství a zasvěcený život, které jsou vlastně na tomto dávání se zcela postavené. Je to manželství, kde se jeden dává druhému. Je to služebné kněžství, ve kterém se kněz dává církvi a je to zasvěcený život, ve kterém člověk dává svůj život Kristu. A zároveň můžeme vidět, jak se v dnešní době rozvíjí egoistický postoj, který dorůstá do nového stavu, tak zvaného „singl“, kdy si člověk volí, a zdůrazňuji slovo, volí, tedy ne shodou smutných

okolností se do stavu dostává, stav, kdy je sám, protože jemu to tak vyhovuje. Protože je přeci lepší uchvátit svůj život a neztrácet ho jako ono zrno.

Ano, zde se v plnosti projevuje „globalizace lhostejnosti“. Ale ony projevy můžeme vnímat i jinde. Můžeme přemýšlet o tom, jak se věnujeme farnosti, jak se věnujeme obci, ve které žijeme, jaký zájem máme o své sousedy, o své příbuzné... Dnešní doba nám dává možnost stíhat mnoho věcí. Paradoxem je, že nestíháme nic. Zatímco naši předci prali v ruce, vaření bylo mnohem obtížnější, rovněž tak úklid, práce na zahrádce a na poli, cestování zabralo mnohem více času, přesto měli na sebe čas, měli čas na duchovní věci... Dnes to vše máme usnadněné, a na nic nemáme čas. Boj proti „globalizaci lhostejnosti“ je třeba vést mimo jiné tím, že se znovu vrátím „do své vesnice“, že nebudu chtít stihnout všechno, ale že budu chtít stihnout a zvládnout především to podstatné.

Tyto úvahy o „globalizaci lhostejnosti“ nám otevírají prostor k úvahám o solidaritě, která je vlastně určitým bojem proti této lhostejnosti. Zdůrazněme tedy, že pokud v této chvíli chceme uvažovat o solidaritě, které nás učí eucharistie, pak nemluvíme o něčem abstraktním, o něčem teoretickém, nemluvíme o něčem, co můžeme odbýt jen povrchně, ale mluvíme o něčem, co musí velmi intenzivně zasahovat náš život. Lidský život není možné žít bez solidarity, solidaritu není možné prožívat bez otevření svého srdce, bez nasazení svého života. Je třeba být zrnem, které přináší užitek jen tehdy, když padá do země a odumírá. Příkladem takové solidarity je pro nás Ježíš, a to především právě v eucharistii.

PASTORACE

Milí přátelé,

jak už bylo v minulých číslech Jakuba napsáno, biskup Baxant ustanovil misionáře milosrdenství pro svou diecézi. Nestihl je sice přihlásit ke svatému stolci, ale i přesto jsme já a Kryštof na popeleční středu do Říma letěli.

Tam jsme se zúčastnili jen jednoho setkání se sv. Otcem, a to na generální audienci v 10:00 hodin. Ostatní události této popeleční středy, a to především posílání misionářů milosrdenství, nebylo pro nás možné, protože jsme neměli

zvláštní vstupenky. Duchem jsme však byli se všemi, kteří měli to štěstí, dostat se do Baziliky sv. Petra.

Modlili jsme se v jiných kostelích, a to především v kostele Panny Marie Lasalettské, kde slouží mezi jinými dva Poláci. Jednoho znáte, je to P. Piotr Jerzykiewicz.

Byli jsme ubytováni v našem klášteře, kde nás velmi pěkně přijali. Protože nejsme vybaveni jazykově, domlouvali jsme se rukama, nohama a především v tichu. Důležité pro nás bylo sdílení času se svými spolubratry a s ostatními kněžími, kteří tam bydlí. Drtivá většina kněží jsou černoši, kteří studují na papežských univerzitách.

Po Římě jsme chodili pěšky, za úterý odpoledne a středu jsme ušli celkem 30 kilometrů. Byl to také zážitek, protože jsme mohli poznat, jak vypadá centrum Říma, a dostat se tam, kam bychom se s nějakým zájezdem vůbec nedostali. Takto jsme náhodou našli kostel, kde je pohřbený sv. Filip Neri, jeden z mých oblíbených světců. Také jsme pár hodin strávili ve Vatikánském muzeu.. Ale obrovské množství exponátů nám nedovolilo vstřebat ani setinu toho, co tam je uloženo.

Snažil jsem se nechat si nabít svého ducha a také ve svém srdci nést vás všechny.

Byl to velmi krátký pobyt, a proto z doporučení papeže, abychom méně mluvili a více jednali, je také krátký tento článek.

Přeji vám dobrou přípravu na Velikonoce a hluboké prožití největších křesťanských svátků. Těším se na vaši hojnou účast na velikonočních obřadech.

P. Jan

POMOC POTŘEBUJI – NABÍZÍM

Děkuji za úklid vánoční výzdoby. Nasekané stromky ohřály farníky při nedělních setkáních na faře.

Kdo jste se nemohl zúčastnit, můžete kdykoliv přijít, práce je vždy dostatek. Například ve **čtvrtek 17. března od 14:00 hodin** budete moci **uklízet** v kostele **před Velikonocemi**.

Na vaši pomoc se těším a srdečně děkuji.

V. Petružálková

UPOZORNŮJEME

Týden modliteb za mládež (13.-20.března 2016)

Draží bratři a sestry,

prožíváme rok, který je mimořádným Svatým rokem Božího milosrdenství. Papež František a biskupové otevřeli svaté brány – pramen mnoha darů a milostí připravených Boží láskou. Náš pohled zalétá ke Květné neděli, které bude už tradičně předcházet týden modliteb za mládež.

Máme také na mysli, že v červenci 2016 se v polském Krakově setká mládež celého světa s papežem Františkem a budeme pro mladé lidi celého světa vyprošovat bohaté proudy milosrdné Boží lásky.

Nechtěl bych jen planě a povrchně povzbuzovat k této modlitbě. Spíše se chci s vámi kratince zamyslet nad nezbytností a absolutní důležitostí modlitby v životě nejenom křesťanů, ale dokonce i každého člověka.

Modlitba je dýcháním duše, nejzákladnější životní funkcí. Pokusit se definovat, co je modlitba, je stejně nesnadné, jako ptát se, co je to život anebo láska. Jisté je, že člověk se modlí odjakživa, patří to k jeho podstatě. Nejstarší kresby zachycují dva nejčastější výjevy: člověk při lovu a člověk při modlitbě. Starat se o život těla a život duše.

Sv. Jan Zlatoústý napsal: „*Modlitba je přístav v bouři, kotva pro ztroskotance, poklad chudých, ... útočiště v neštěstí, zdroj horlivosti, příčina radosti, matka filosofie.*“ Jindy se nazývá světlem duše, pramenem spásy, ochrannou zdí církve, zbraní proti zlým duchům. O modlitbě bylo napsáno nespočetně knih a další se pokoušejí tuto téměř nekonečnou řadu rozmnožovat. Je možné o modlitbě přednášet, diskutovat, pořádat semináře a konference, ... ale platí základní pravidlo: Modlit se člověk naučí jedině modlením!

Je možné žít i bez modlitby, to vidíme často kolem sebe. Ale je zapotřebí si uvědomit, že takový člověk žije velmi omezeně, podobně, jako člověk může žít bez ruky, bez nohou, ale zbavuje ho to mnoha možností. A tak homo sapiens je skutečným a plnohodnotným člověkem, rozvinutým a bez omezení, když se stane homo orans, to je člověkem modlícím se. Modlitba je vždy potřebou každého člověka a zároveň velikým Božím darem. A tak se ani nedivíme, že apoštolové jednou, když pozorovali modlícího se Ježíše, prosebně zavolali: „*Pane, nauč nás modlit se!*“

České Budějovice O svátku posvěcení katedrály, 22. prosince 2015 Mons.
Pavel Posád, biskup delegát ČBK pro mládež

Pozvánka na Světový den mládeže v Krakově 2016,

výzva biskupa

Bratří a sestry,

prožíváme rok Božího milosrdenství, které sv. Jan Pavel II. definoval jako „*zvláštní sílu Boží lásky, která je větší než hřích a nevěrnost.*“ Ano, Bůh dokáže vidět v každém z nás to, co je často skryté pod nánosem hříchu, všednosti, obav či strachu. Jeho láska nás uzdravuje, posiluje a umožňuje nám objevit zdroj skutečné radosti a naděje.

Není jistě náhodou, že mladé lidi právě v tomto roce zve papež František od 20. do 31. července na Světový den mládeže do Krakova, do města, kde žil svatý Jan Pavel II. A svatá sestra Faustina, od níž polský papež přijal úctu k Božímu milosrdenství a rozšířil ji do celé církve.

Obracím se, milí mladí přátelé, nejprve na vás s otázkou: patříte alespoň do malého společenství a scházíte se, abyste se spolu modlili, četli Písmo svaté, sdíleli svou víru a zakusili, že Pán Ježíš je živý a že je přítomen mezi vámi?

Víra je osobní rozhodnutí a osobní odpověď na lásku Ježíše, ale zároveň i pozváním k vyjití vstříc druhým lidem. Křesťanskou víru dlouhodobě nelze žít izolovaně. Styl křesťanského života je vždy otevřen druhým. Žít s nimi, počítat s nimi, sdílet jejich radosti a bolesti, to je skutečná křesťanská spiritualita. S těmito i dalšími charakteristickými rysy Kristus svou církev založil. Možná se vám, mladí přátelé, nejednou zdá, že čas věnovaný setkání s druhými, zvláště se svými vrstevníky, je zbytečný a promarněný, když se mluví jen o víře v Boha a jen se společně modlíte.

Dalí byste možná přednost něčemu jinému. Buďte si však jisti, že najít dobré křesťanské přátelé a mít příležitost se s nimi setkávat je velikou posilou pro život. V křesťanském společenství se totiž člověk učí žít evangelium, sdílet je s druhými, zakoušet krásu života s Kristem a postupně chápat, že Boží milosrdenství je pro nás darem i úkolem.

Nezištná láska, vytrvalá služba, ochota odpustit, jedním slovem: skutky tělesného a duchovního milosrdenství, tím vším se projevuje každý člověk Bohem obdarovaný a Bohu sloužící.

Nyní se obracím s prosbou na vás, bratři a sestry všech věkových kategorií, a zvláště na vás, kněze a rodiče: ve svých rodinách a farnostech dbejte na to, aby se již malé, a pak i dorůstající děti uměly radovat z víry, znaly se navzájem, věděly o sobě. A ty dospělejší podpořte v úmyslu zúčastnit se letošního Světového dne mládeže v Krakově. Jistě, bude to vyžadovat i určité finanční náklady. Naše biskupství ze svého rozpočtu mladým lidem nemalou částkou přispěje. Děkuji každému z vás, kdo se rozhodnete mladé lidi na pout' do Krakova též podpořit.

S požehnáním všem +Jan.

PŘEJEME

V březnu oslaví svá životní jubilea:

Marie Halamová

Luboš Žilík

Alena Plíhalová

Bohumil Sochor

Jan Pešata 25 let

Vojtěch Hlava

Mírek Patřičný

Jana Maršíková

Miloslava Kučerová

Jan Židek

Josef Štrégl 65 let

Jaroslav Hlava

Josef Hušek

Alžběta Rácová 70 let

Marie Patřičná

Zdeněk Komárek

Alžběta Komárková

Ivana Ludvíková

Jana Koubová 60 let

Martin Pavka

Lucie Lakatošová

Vojtěch Žilík 20 let

Všem farníkům přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

NENECHTE SI UJÍT

Pozvánka místní skupiny České křesťanské akademie - Český ráj:

Srdečně Vás zvemena přednášku

izraelského architekta **DANIELA ZISSE***

Náboženské, ideologické a společenské utopie na území Izraele*.

Následovat bude beseda s přednášejícím.

Přednáška se uskuteční ve spolupráci s Občanskou Besedou
**v aule Střední uměleckoprůmyslové školy sklářské Železný Brod
ve středu 9. března 2016 od 18.15 hodin.**

Hlavní témata přednášky a následné besedy jsou: Staré město v Jeruzalémě jako svaté místo tří monoteistických náboženství. Urbanistické experimenty v Izraelské architektuře, unikátní druhy sídel: Kibuc, Mošav, Heachcut a Micpe. Městská komuna a moderní vertikální vesnice.

Přednáška je určena široké veřejnosti a dozvíte se velmi poutavou formou hlubší informace jak o historii, tak o aktuálním dění v Izraeli.

Těšíme se na Vaši účast a zvědavé dotazy.

Rebeka Kloudová & Martin Tomešek

Daniel Ziss(* 1969 Jafa) studoval architekturu v Haifě (WIZO) a v Praze (ČVUT, AVU). V současnosti žije se svou rodinou v Praze. Pracuje jako architekt a vyučuje na FFUK Praha moderní hebrejštinu a přednáší o izraelské architektuře. Píše a překládá. Vlastní projekty a realizace má v ČR, v Izraeli, v Německu, v Itálii a v dalších zemích v Evropě.

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE – 18.-19. BŘEZNA 2016 LITOMĚŘICE.

Soutěž o SDM Krakov 2016 zdarma

Začátek v pátek 18:00 mši svatou v kapli DDKT Komenského 4
Zahájení sobotního programu v 9:00 v kině Máj

Hosté: P. Radek Vašínek a sestra M. Dominika Konečná OSF

Odpolední skupiny:

Témata, skutky milosrdenství, sport, výlet...

15:00 Pout' do katedrály – projití svatou branou roku Milosrdenství

15:30 Mše svatá

Doporučený příspěvek na setkání: 150,-Kč + nocleh v DDKT

S sebou karimatku a spacák

Přihlašování: na www.dcml.cz

KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ V JABLONCI NAD NISOU

Jáhen Vít Machek, rodák ze Smržovky, přijme 2. dubna 2016 v 10:00 hodin kněžské svěcení v jabloneckém kostele Nejsvětějšího Srdce Páně. Radujme se spolu s ním a pojedme si pro novokněžské požehnání!

VÝLET DO POLSKA

Stále přijímám přihlášky na farní výlet do Polska, který se uskuteční v sobotu 18. června 2016. Podrobné informace budou v dubnovém čísle Jakuba.

V. Petružálková , tel. 721 026 030

FÓRUM

SLOUPEK TOMÁŠE ŠILHÁNA

Další eucharistický zázrak?

Ve světě je více než 130 míst, kde se uskutečnil nějaký eucharistický zázrak. Některé opravdu mimořádné, mnohé relikvie se dodnes uchovávají. Ale o těch psát nebudu, spíš připojím vlastní zkušenost.

Každý asi slyšel, jak prožíval mši svatou třeba stigmatizovaný mnich z Pietrelciny - otec Pio. Za jistých okolností také někdy mívám při slavení eucharistie závratě, mdloby - pak musím rychle odejít z kostela, jinak omdlím. Zrovna nedávno to odnesl rozbitý nos a odřené čelo. Pak mám strach, aby někdo náhodou nestihl zavolat záchranku, byl by to zbytečný rozruch a plýtvání penězi, protože to samo velmi rychle odezní a dál prožívám mši svatou jako by se vůbec nic nestalo. Dokonce i ty odřeniny do týdne zmizly

prakticky beze stopy. Ne - já si vůbec nemyslím, že by mne Bůh obdařil nějakou výjimečnou milostí, vysvětlení je naopak velmi prosté: od narození jsem extrémně citlivý na krev. Prostě nesnesu krev a kde je - stačí jen pár kapek krve - velmi rychle omdlím. A tak - jsem-li hodně slabý, třeba po operaci nebo po pořádné chřipce - prostě nemohu do kostela na mši svatou. A pak zase - jsem-li zdrav - se ničeho takového bát nemusím, ba naopak, na mši svatou se mohu vždy jen těšit a účast je mi víc než radostí.

Vím, že můj příběh by zaryté ateisty možná i pobavil, ale já osobně ani trochu nepochybuji o tom, co se odehrává na tom oltáři. O zázracích a senzacích to přece vůbec není! Vždyť jen v Itálii se těch eucharistických zázraků (kdy tekla skutečná a viditelná krev) prý v dějinách odehrálo už asi 69 - dávno by se musel obrátit celý svět! Ten největší zázrak totiž musí - a o tom především jsem chtěl psát - prožít každý sám. Ve svém srdci.

T. Šilhán

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Všeobecný: Aby rodiny v obtížných situacích dostávaly nutnou podporu a děti mohly vyrůstat ve zdravém a klidném prostředí.

Evangelizační: Aby křesťané, znevýhodňovaní a pronásledovaní pro víru díky neutuchající modlitbě celé církve zůstali pevní a věrní evangeliu.

Národní: Ať se k matkám, které podstoupily interrupci a nesou v srdci výčitky, lítost a bolest, umíme stavět s citlivostí, milosrdenstvím a soucitem.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

<u>1.3.</u>	1. čt: Dan 3,25.34-43 Žl: 25 Ev: Mt 18,21-35	Tu ho pán zavolał a řekl mu: „Služebníkú zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; neměl ses také ty smilovat nad svým spoluslužebníkem, jako jsem se já smiloval nad tebou?“
<u>2.3.</u>	1. čt: Dt 4,1.5-9 Žl: 147 Ev: Mt 5,17-19	Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane.
<u>3.3.</u>	1. čt: Jer 7,23-28 Žl: 95 Ev: Lk 11,14-23	Každé království vnitřně rozdělené pustne a dům za domem padá. Je-li i satan v sobě rozdvojen, jak bude moci obstát jeho království?
<u>4.3.</u>	1. čt: Oz 14,2-10 Žl: 81 Ev: Mk 12,28b-34	„Správně, Místře, podle pravdy jsi řekl, že jest jediný Bůh a že není jiného kromě něho; a milovat jej z celého srdce, z celého rozumu i z celé síly a milovat bližního jako sám sebe je víc než přinášet Bohu oběti a dary.“
<u>5.3.</u>	1. čt: Oz 6,1-6 Žl: 51 Ev: Lk 18,9-14	Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.“
6.3. ne	1. čt: <u>Joz 5,9-12</u> Žl: <u>34</u> 2. čt: <u>2Kor 5,17-21</u> Ev: <u>Lk 15,1-3.11-32</u>	Když se někdo stal křesťanem, je to nový tvor. Všecko to pochází od Boha; on nás smířil se sebou skrze Krista a svěřil nám službu, abychom hlásali toto usmíření.
<u>7.3.</u>	1. čt: Iz 65,17-21 Žl: 30 Ev: Jan 4,43-54	Ježíš odpověděl královskému služebníkú: „Vrať se domů, tvůj syn je živ!“ Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel.
<u>8.3.</u>	1. čt: Ez 47,1-9.12 Žl: 46 Ev: Jan 5,1-3a.5-16	Později vyhledal Ježíš toho člověka v chrámě a řekl mu: „Hle, jsi zdrav. Už nehřeš, aby tě nepotkalo něco horšího!“
<u>9.3.</u>	1. čt: Iz 49,8-15 Žl: 145 Ev: Jan 5,17-30	Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám: Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co činí Otec, stejně činí i jeho Syn.“
<u>10.3.</u>	1. čt: Ex 32,7-14 Žl: 106 Ev: Jan 5,31-47	O vás jsem se přesvědčil, že v sobě nemáte lásku k Bohu. Jak byste mohli uvěřit, když oslavujete sebe navzájem, ale slávu od samého Boha nehledáte!

<u>11.3.</u>	1. čt: Mdr 2,1-22 Žl: 34 Ev: Jan 7,1-2.10.25-30	Kdo mluví sám za sebe, hledá svou vlastní slávu; kdo však hledá slávu toho, který ho poslal, ten je pravdivý a není v něm nepravosti.
<u>12.3.</u>	1. čt: Jer 11,18-20 Žl: 7 Ev: Jan 7,40-53	„Nikdo nikdy takto nemluvil!“
<u>13.3.</u> ne	1. čt: <u>Iz 43,16-21</u> Žl: <u>126</u> 2. čt: <u>Flp 3,8-14</u> Ev: <u>Jan 8,1-11</u>	Všecko považuji za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Ježíše Krista, svého Pána.
<u>14.3.</u>	1. čt: Dan 1-62 Žl: 23 Ev: Jan 8,1-11	Ježíš se sklonil a psal prstem po zemi. Když však na něj nepřestávali naléhat, zvedl se a řekl: „Kdo z vás je bez hříchu, první hod' na ni kamenem!“
<u>15.3.</u>	1. čt: Nm 21,4b-9 Žl: 102 Ev: Jan 8,21-30	Ježíš jim řekl: „Teprve až vyvýšíte Syna člověka, poznáte, že já jsem to a že sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil Otec.“
<u>16.3.</u>	1. čt: Dan 3,14-20.91-92.95 Žl: Dan 3 Ev: Jan 8,31-42	Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu.“
<u>17.3.</u>	1. čt: Gn 17,3-9 Žl: 105 Ev: Jan 8,51-59	Amen, amen, pravím vám, kdo zachovává mé slovo, nezemře navěky.“
<u>18.3.</u>	1. čt: Jer 20,10-13 Žl: 18 Ev: Jan 10,31-42	Nečiním-li skutky svého Otce, nevěřte mi! Jestliže je však činím a nevěříte mně, věřte těm skutkům, abyste jednou provždy pochopili, že Otec je ve mně a já v Otci.“
<u>19.3.</u>	1. čt: <u>2Sam 7,4-5a.12-14a.16</u> Žl: <u>89(88)</u> 2. čt: <u>Řím 4,13.16-18.22</u> Ev: <u>Mt 1,16.18-21.24a</u>	"Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Po-rodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříčů."
<u>20.3.</u> ne	1. čt: <u>Iz 50,4-7</u> Žl: <u>22(21)</u> 2. čt: <u>Flp 2,6-11</u> Ev: <u>Lk 22,14-23,56</u>	Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra. A Petr si vzpomněl na to, co mu Pán řekl: "Dříve než kohout dnes zakokrhá, třikrát mě zapřeš." A vyšel ven a hořce se rozplakal.
<u>21.3.</u>	1. čt: Iz 42,1-7	Tu vzala Marie libru drahého oleje z pravého

	Žl: 27 Ev: Jan 12,1-11	nardu, pomazala Ježíšovi nohy a otřela je svými vlasy. Dům se naplnil vůní té masti.
<u>22.3.</u>	1. čt: Iz 49,1-6 Žl: 71 Ev: Jan 13,21-33.36-38	Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“
<u>23.3.</u>	1. čt: Iz 50,4-9a Žl: 69 Ev: Mt 26,14-25	„Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko, u tebe budu jíst se svými učedníky velikonočního beránka.“
<u>24.3.</u>	1. čt: <u>Ex 12,1-14</u> Žl: <u>116</u> 2.čt: <u>1Kor 11,23-26</u> Ev: <u>Jan 13,1-15</u>	Kdykoli totiž jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.
<u>25.3.</u>	1. čt: <u>Iz 52,13-53,12</u> Žl: <u>31(30)</u> 2. čt: <u>Zid 4,14-16;5,7-9</u> Ev: <u>Jan 18,1-19,42</u>	"Ženo, to je tvůj syn." Potom řekl učedníkovi: "To je tvá matka." "Žizním." "Dokonáno je."
<u>26.3.</u>	1. čt: Žl: Ev:	Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha. K tobě se utíkám, Hospodine, ať nejsem zahanben navěky,. vysvobod' mě, jsi spravedlivý! Do tvých rukou svěřuji svého ducha, Hospodine, věrný Bože, ty mě vysvobodíš.
<u>27.3.</u> ne	1. čt: <u>Sk 10,34a.37-43</u> Žl: <u>118(117)</u> 2. čt: <u>Kol 3,1-4</u> Ev: <u>Jan 20,1-9</u>	Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn.
<u>28.3.</u>	1. čt: Sk 2,14.22b-33 Žl: 16 Ev: Mt 28,8-15	Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.“
<u>29.3.</u>	1. čt: Sk 2,36-41 Žl: 33 Ev: Jan 20,11-18	Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“
<u>30.3.</u>	1. čt: Sk 3,1-10 Žl: 105 Ev: Lk 24,13-35	„Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“
<u>31.3.</u>	1. čt: Sk 3,11-26	Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a

	Žl: 8 Ev: Lk 24,35-48	třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky.

Svátky a slavnosti v březnu:

- 19.3. Slavnost sv. Josefa
- 20.3. - Květná neděle
- 21.-25.3. Svatý týden
- 24.3. Zelený čtvrtek
- 25.3. Velký pátek
- 26.3. Bílá sobota
- 27.3. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
- 28.3.-3.4. Velikonoční oktáv
- 3.4. Neděle Božího milosrdenství

FARNÍ KALENDÁŘ

Biblické hodiny budou 2. 3., 10. 3./čtvrtek/, 16. 3., 23. 3.

9. 3.	18:00	Mše sv. na ochranu lidského života v Žel. Brodě
	18:15	Přednáška ČKA v aule sklářské školy
20. 3. Květná neděle	16:00	Sbírka na pojištění diecéze Setkání rodin a manželských párů
29. 3. /úterý/ -1. 4. /pátek/		Mše sv. nebudou

Správné odpovědi na Velikonoční kvíz:

1. c/, 2.b/, 3.c/, 4.c/, 5.b/, 6.b/, 7.a/

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOČNÍCH SVÁTCÍCH 2016

Zelený čtvrtek 24. 3. – mše sv. v Železném Brodě v 18:00

Velký pátek 25. 3. – obřady v Železném Brodě

10:00 – 11.30	Adorace Nejsvětější Svátosti + příležitost ke svátosti smíření
14:00 – 15.30	Adorace Nejsvětější Svátosti + příležitost ke svátosti smíření
17:15	Velkopáteční křížová cesta
18:00	Památka umučení Páně – velkopáteční obřady

Bílá sobota 26. 3. – obřady v Železném Brodě

10:00 – 11.30	Adorace Nejsvětější Svátosti + příležitost ke svátosti smíření
14:00 – 15:30	Adorace Nejsvětější Svátosti + příležitost ke svátosti smíření
10:00, 10:30	Svěcení pokrmů
11:00, 11:30	Svěcení pokrmů
20:00	Velikonoční vigilie

Zmrtvýchvstání Páně 27. 3. – Boží hod velikonoční

7:00	<u>Železný Brod</u> , mše sv. pro poutníky do Lužice
9:00	<u>Železný Brod</u> , slavnostní mše sv.
11:00	<u>Loučky</u> , mše sv.
16:00	<u>Krásná</u> , mše sv.

Pondělí velikonoční 28. 3.

8:30	<u>Železný Brod</u> , mše sv.
10:00	<u>Držkov</u> , mše sv.
11:00	<u>Zásada</u> , mše sv.

Velikonoční kvíz

1. Co je velikonoční oktáv?

- a/ Speciální velikonoční akord
- b/Zpěváci zpívající pašije
- c/ Dny od první do druhé neděle velikonoční

2. Co znamená slovo „pašije“?

- a/Tradiční lidový název, přesně se neví jak vznikl
- b/z latinského passiones-utrpení
- c/je to z řečtiny a znamená zpěvy

3. Název Bílá sobota je pravděpodobně odvozený od

- a/toho, že se hospodyňky celý den snaží co nejlépe uklidit
- b/od pruhů plátna, do kterých byl Ježíš omotán v hrobě
- c/od bílých rouch novokřtěnců

4. Co je zvláštního na liturgii Velkého pátku?

- a/nezpívá se z kancionálu
- b/vůbec se neklečí
- c/neslaví se bohoslužba oběti

5. Proč trvá postní doba 40 dní?

- a/Je to tradice, nikdo už vlastně neví proč
- b/Je to připomínka 40 dní, které Ježíš strávil na poušti a postil se
- c/aby to byla stejně dlouhá doba jako doba velikonoční

6. Jaké jsou tři charakteristické projevy pokání?

- a/pláč, nářek a lomení rukama
- b/modlitba, půst a almužna
- c/smutek, sypání popela na hlavu, půst od masa

7. Podle čeho se určuje datum Velikonoc?

- a/Velikonoce připadnou vždy na neděli následující po prvním jarním úplňku
- b/datum vyhlašuje papež
- c/datum je stanoven na neděli před prvním jarním úplňkem

Správné odpovědi najdete ve spodní části strany s Farním kalendářem.

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00
		středa 18:00
		čtvrtek 18:00
		pátek 18:00
		neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu: fz.jakub@seznam.cz, a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **483 389 223, 731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farabrod@volny.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan JuchaMS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz